

ze Strítěže

z Olšovce

Výstavu ke 110. výročí narození Aloise Šindlera
uspořádali při příležitosti strítěžských hodů

Ing. Josef Mikulík, CSc.

a Společnost Patriot Olšovec,
za podpory obce Strítěž nad Ludinou.

Text a scénář: Ing. Josef Mikulík, CSc.

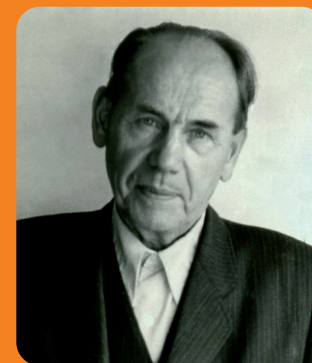
Obrazy a fotografie z archivu
Aloise Šindlera a Marty Pavelkové
Grafická úprava: Grapp CZ, s.r.o.

Mezi námi už je jen málo těch,
pro které byl Alois Šindler blízkým přítelem.
Mnoho z nás si jej pamatuje se štětcem v ruce
a vzpomíná, s jakým obdivem jsme jej
pozorovali, jak věrně přenáší na papír
obraz domu nebo tvář krajiny.
Stejně tak si jej spojujeme s jeho profesí –
– byl pro nás panem účetním.
Ale snad nikdo neví, že byl i básníkem,
který se snažil zachytit hlas svého srdce
a přenést do ušlechtilého jazykového
vyjádření své pocity a své názory.

***Ve světě je tolik krásy,
tolik barev, tolik tvarů,
v světle, stínu, smrti, žití ...
Šťasten, kdo vše v srdci cítí,
z pole odnáší si klasy,
z umění kdo pije darů!***

Tato jubilejní výstava
je proto nejen připomenutím
hlasu jeho srdce,
ale i poctou ušlechtilých lidských hodnot,
které uznával a kterými žil –
– skromnosti, čestnosti, poctivosti,
pracovitosti,
stále snahy se vzdělávat, přátelství
a hluboké víry v Boha.

Hlas mého srdce

Alois Šindler

* 24. prosince 1899
† 5. května 1985

*výstava
ke 110. výročí narození*

Alois Šindler se narodil 24. prosince 1899, jako syn Františka Šindlera, kováře v Olšovci č. 63 a jeho manželky Františky, rozené Zábranské ze Skaličky.

- obecná škola a veřejná chlapecká škola měšťanská v Hranicích
- práce u otce v kovárně
- březen 1917 – I. sv. válka, onemocnění
- léto 1919 dobrovolník čsl. armády na Slovensku
- 1920 dozorce pohraniční finanční stráže u Čadce
- 1925 sezdán s Františkou Bučkovou (nar. 12. září 1893) z Vážan u Kroměříže, v té době bydlela ve Stríteži č.p. 112

Františka Šindlerová zemřela 13. března 1983

- Dvouletá obchodní škola v Brně
- 1925–1938 účetní u stavitelské firmy Vostřez v Hranicích:

„Veškeré jemu svěřené práce pokladní, účetní, bilanční, daňové, stenografické, korespondenční a administrativní vykonával samostatně, pečlivě, spolehlivě, pilně a svědomitě k úplné mé spokojenosti, o čemž nejlépe svědčí doba jeho zaměstnání v mém podniku.“

- 1938–1947 účetní ve Valašském Meziříčí
- 1947–1950 vlastní účetní kancelář
- 1951–1957 účetní v OSP Valašské Meziříčí
- 1957 odchod do invalidního důchodu a návrat do Hranic
- již v 15 letech zvládl těsnopis, kterým si pak psal své deníky
- v 65 letech se naučil esperantu a v něm vedl i obsáhlou korespondenci
- velmi blízký vztah měl ke Stríteži, kde prožil 18 let svého života, byl činný také v místním Orlu
- měl hluboký smysl pro přátelství a udržoval trvalý osobní i písemný kontakt s přáteli

- první malířské pokusy na začátku čtyřicátých let
- 1965–1967 dvouletý výtvarný kurz na Lidové konzervatoři v Ostravě

malování dle předloh – jeho cesta ke zdokonalování

malování venku – jeho obdiv k přírodě a úcta k lidské práci

Alois Šindler zemřel 5. května 1985 v Hranicích.